

освітній студентський тижневик
АУДИТОРІЯ

#35 [3035] 22 — 28 листопада 2018

Перший в Україні
StartUp Market — відкрили!

ЛЮБАЧІВЩИНО, ДОЛЕ МОЯ!..

Суспільно-культурне товариство „Любачівщина” ювілейними урочистостями 11 листопада відзначило своє перше 25-ліття.

Софія Петишин-Свистонюк

У роботі заходу взяли участь голова ЛОДА Олег Синютка, мер Львова Андрій Садовий, члени товариств „Надсяння”, „Холмщина”, „Лемківщина” (під егідою голови Товариства депортованих українців „Закерзоння” Володимира Середи), голова Об'єднання українців у Перемішлі Марія Туцька, українці з Польщі, любачівці з різних теренів західної України.

Після спільної молитви і благословення присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять членів товариства, котрі відійшли у вічність, та всіх вояків, полеглих за волю України в боях з москowitzами. Як і годиться, слово взяв господар події, голова товариства „Любачівщина” Богдан Парадовський. У своєму виступі він зосередив увагу на історії створення товариства, основних напрямках його діяльності впродовж 25-ти років, розповів про людей, які творили й творять його історію. Засновникам товариства, його ветеранам, меценатам, Марії Туцькій та гостям із Польщі Богдан Парадовський вручив Подяки.

Гість заходу Володимир Середя розповів про роль громадських організацій в утвердженні історичної правди про примусове переселення в 1944–1951 роках. Він, зокрема, повідомив, що 8 листопада цього року Верховна Рада України підтримала проект постанови „Про відзначення на державному рівні 75-х роковин початку депортації автохтонних українців

з Лемківщини, Надсяння, Холмщини, Підляшшя, Любачівщини, Західної Бойківщини в 1944–1951 рр.”. Відзначати подію на державному рівні планують 8 вересня 2019 року.

— Ми повинні пам'ятати, що наші міста на Закерзонні заснував український король Данило, українські князі, — відзначив Олег Синютка. — Саме тому дуже актуальним є курс на відновлення історичної пам'яті. Бережімо нашу історичну пам'ять про місця, пов'язані з нашою історією, відновлюймо могили предків, українських партизанів, які захищали мирне населення.

Керівник області пообіцяв, що наступного року керівництво ЛОДА затвердить програму стосовно відновлення історичних пам'яток за кордоном, інвестуватиме в це кошти. Богданові Парадовському він вручив Подяку „за сумлінну працю, активну громадську діяльність та з нагоди 25-річчя товариства „Любачівщина”.

Вітаючи ювілярів, Андрій Садовий пообіцяв знайти для них краще приміщення та закласти наступного року в міський бюджет щонайменше 150 тисяч гривень на фінансування товариства. Оскільки до 100-річчя ЗУНРу мерія випустила орден із зображенням галицького лева, то цим орденом очільник міста нагородив редактора вісника „Наш край Любачівщина” Юрія Судина, а товариство — дипломом. З ювілеєм любачівців привітали також

голови суспільно-культурних товариств.

— Щоб пам'ять не пропала, а переходила з роду в рід, привозить своїх дітей та онуків на колишні українські землі. Хай вони почують смак рідної землі, смак води з рідного колодязя. Не забувайте про своє коріння, — сказала, отримуючи подяку від товариства, Марія Туцька. Вона також підкреслила, що їм у Польщі значно легше провадити свою роботу, бо відчують потужну підтримку українських суспільно-культурних товариств.

Марія Кокот, якій уже минуло 90 літ, без „Любачівщини” не уявляє свого життя:

— Зустрівшись із своїми земляками на цьому велелюдному святі, відчуваю дуже велику радість. У такі хвилини я оживаю фізично і морально. Відколи мене з родиною депортували, мріяла побачити своїх земляків. Господь почув мене і подарував зустріч із товаришкою дитячих літ Катериною Ференц, яка й привела мене до товариства. Коли вперше побувала у своєму селі Башня Гірна, впала на землю і поцілувала її. Тут спочивають мої батьки і мені дуже шкода, що я так далеко від них...

Член ради товариства „Любачівщина” Софія Петишин-Свистонюк усім серцем відчуває трагедію українського народу, депортованого з рідної землі:

— Рада, що відзначаємо свій маленький ювілей, бо це нагадує про наш біль. Саме завдяки товариству можемо доглядати могили наших предків, відвідувати наші церкви, села, де народилися і провели своє коротке дитинство. До таких поїздок долучаю школярів зі села Зубра, де живе найбільше радужан. Вони вже багато разів були в Радужі, Любачеві, Верхраті, Горинці.

Завершився захід великим концертним колективом художньої самодіяльності. Своїми піснями потішили хори „Надсяння”, „Любачівщина”, „Радужанка” Народного дому села Зубра, ансамбль гітаристів та хореографічний колектив „Перлина” з музичної школи № 3 та інші.

Учасники заходу ознайомилися з персональною виставкою світлин члена „Любачівщини”, заслуженого діяча мистецтв України Володимира Литвина про життя і діяльність товариства. Виставка працюватиме в Палаці мистецтв упродовж листопада.

Катерина ГРЕЧИН